

РЕШЕНИЕ

№ 36556

гр. София, 06.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **5984** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД, чрез юрисконсулт Р. против решение № 400 от 31.01.2025 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 105-ти състав по анд. № 12572/2024 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 005410 от 19.07.2024 г. издадено от председателя на Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 210а от ЗЗП на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 68г, вр. чл. 68в от ЗЗП.

В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че действията му не са в противоречие с изискванията за добросъвестност и професионална компетентност, поради което не е извършило твърдяното нарушение в АУАН и НП. От съда се иска отмяна на оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени наказателното постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебното заседание, касаторът, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, не изпраща представител.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, XXV касационен състав, след като обсъди приложените по делото доказателства, в контекста на становището на страните и релевираните касационни основания, съобразно правомощията си по чл.218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Депозираната касационна жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, Районният съд, анализирайки събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени средства – показанията на актосъставителя и информацията в приобщените, по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна следното, че на 23.05.2023 г. Т. Л. М. е сключил договор за потребителски кредит за сумата от 5 000,00 лева с „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД.

На 12.07.2023 г. потребителят е посетил офис на банката, находящ се в [населено място], на [улица], № 48 и е заявил, че желае да погаси кредита си предсрочно изцяло. Служителка на банката е изчислила сумата за пълно погасяване до 25.07.2023г. Потребителят е получил СМС със сумата за пълно погасяване към тази дата - 6 867,79 лева.

На 21.07.2023 г. потребителят е превел по указаната банкова сметка сумата от 6 867,79 лева, като преди това се обадил по телефона в офиса на банката, за да потвърдят размера на остатъка от кредита. От офиса потвърдили, че това е цялата остатъчна сума. Потребителят се обадил отново, за да ги уведоми, че е превел сумата и от офиса му отговорили, че всичко е наред и кредитът е погасен изцяло.

На 15.02.2024 г. потребителят получил телефонно обаждане от „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД с предложение за рефинансиране на кредита и тогава е разбрал, че все още не е погасен. От получените пари всеки месец били изтегляни суми за погасяване на месечните вноски, за които потребителят не знаел. От банката му поискали допълнително сумата от 1 400,00 лева. Той е подал молба до банката искане за проверка относно прекратяване на договора за кредит в условията на предсрочно погасяване. Служителите на банката извършили проверка и предприели действия за прекратяване на договора от датата на получаване на сумата – 25.07.2023 г.

Потребителят подал жалба и до КЗП, във връзка с която е била извършена проверка. В хода на която са били изискани писмени документи и становище от касатора относно процесния потребителски кредит.

За цитираното нарушение и съставен е АУАН от 04.04.2024 г. – предпоставка за налагане на горепосоченото административно наказание „имуществена санкция“ с НП № 005410/19.07.2024 г. От правна страна, предвид събраните в хода на въззивното производство писмени и гласни доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, въззивният съд е приел, че оспореното НП е издадено от компетентен орган, АУАН е съставен, съобразно изискванията на ЗАНН, във връзка с което е потвърдил и оспореното НП.

Съставът на СРС е проверил обективно, пълно и всестранно отразените в АУАН и в наказателното постановление обстоятелства, посредством разпит на свидетели. Анализирал е в съвкупност всички доказателства (гласни и писмени), като е изложил мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност на санкционираното дружество, които касационният съд изцяло споделя.

Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция, поради което не следва да се повтарят. При правилно

констатираните от Софийския районен съд факти и правилна преценка, в тяхната взаимовръзка и обусловеност на събраните гласни и писмени доказателства, настоящият състав намира, противно на убеждението на касатора, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

На следващо място в хода на съдебното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяна на постановеното съдебно решение. Въззивният съд е събрал и анализирал относимите доказателства. Освен това СРС подробно е обсъдил показанията на свидетеля и се е мотивирал защо ги е кредитирал.

В чл.68в ЗЗП се съдържа забрана за нелоялните търговски практики. Според чл.68г, ал.1 от закона такава е и е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители заблуждаващата търговска практика. От представения по делото Договор за потребителски кредит (приложен по дело 12572/24г.), сключен между Т. Л. М. и „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД безспорно се установи, че в т. 22 е посочено правото на погасяване на кредита, реда за неговото осъществяване и когато е необходимо информация за правото на кредитора на обезщетение в случаите по чл. 32 от ЗПК, както и неговото изчисляване. Нормата на чл.32 от ЗПК гласи, че потребителят има право по всяко време да погаси изцяло или частично задълженията си по договора за кредит, като в тези случаи той има право на намаляване на общите разходи по кредита, като това намаляване се отнася до лихвата и разходите за оставащата част от срока на договора. Кредиторът не може да откаже да приеме предсрочното изпълнение по договора за кредит. Част от посочената норма е възпроизведена и в т. 22.1 от същия договор, от която е видно, че потребителят има право по всяко едно време да погаси изцяло или частично задълженията си по договора.

От събраните по делото доказателства по безспорен начин е установено, че санкционираното дружество е извършило деянието, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност. В тази връзка, съдът споделя изводите на СРС, че потребителят е изпълнил своите задължения към касатора като е посетил офис на банката, заявил е желанието си да погаси кредита предсрочно изцяло. От своя страна служител на касатора е изчислил сумата за пълно погасяване до посочената от него дата за извършване на плащането, като потребителят е получил СМС със сумата за пълно погасяване. На указаната дата последният е превел сумата, като преди това се обадил по телефона в офиса на банката, за да потвърдят размера на остатъка от кредита. От офиса са потвърдили, че това е цялата остатъчна сума. След това потребителят се обадил отново, за да ги уведоми, че е превел сумата и от офиса му отговорили, че всичко е наред и кредитът е погасен изцяло. Освен това плащането е извършено от сметката на потребителя и е послужило за пълно погасяване на месечните вноски по договора, а при получаване на сумата, служители на банката са имали обективната възможност да установят, че с паричния превод кредитът е погасен изцяло.

Правилно СРС е възприел, че процесният случай не може да бъде квалифициран като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като не разкрива по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от същия вид.

Според чл. 210а от ЗЗП, за нарушение на чл. 68в, чл. 68г, чл. 68ж, т. 1 11, 13, 15, 18 - 27 и чл. 68к, т. 3 - 6 на виновните лица се налага глоба в размер от 1000 до 30 000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица имуществена санкция в размер от 2000 до 50 000 лв. По отношение размера на наложеното наказание в размер на 2000 лева настоящата инстанция, счита

същата за правилно определена, тъй като е в минимален размер.

Тежестта на доказване в административно -наказателното производство е на страната, която оспорва НП и която следва да ангажира всички необходими доказателства във връзка с оспорване извършване на нарушението, предмет на наказателно-административния контрол. В този смисъл, нито с жалбата, нито в хода на делото касаторът не е ангажирал каквито и да било доказателства, подкрепящи твърденията му, изложени в жалбата.

Останалите, наведени от касатора касационни основания, също са подробно обсъдени в мотивите на решението на районния съд, изцяло възприети от настоящия състав. Същите мотиви съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти. Последните по несъмнен начин обективират извършването на нарушението, за което са наложени наказанията на санкционираното лице. Поради това, решението е обосновано и правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София град, XXV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 400 от 31.01.2025 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 105-ти състав по анд. № 12572/2024 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: